

dette Standpunkt at fastholde Indskrænkningen som Resultat af en privat Overenskomst mellem Staten og Private som Følge af en ydet Erstatning, og man er kommen over til det, som man ikke tidligere turde fastholde, nemlig at sige: Vi holde os til, at det følger af den almindelige Lovgivning, at Staten har en saadan Ret. Det er jo imidlertid af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds paaviist, hvor ubesøjet denne Opfattelse er, hvor urigtigt det er at antage, at en Indskrænkning, som alene er paabudt af Hensyn til det Offentliges Interesse, skulde, naar det Offentliges Interesse ikke længere krævede den, kunne fordrøes afløst mod Erstatning. Jeg veed ikke, om Nogen kjennder et andet Forhold, hvori han kunde tænke sig noget Lignende gjort gjældende. Vi kjennde jo saa mange Indskrænkninger i de Privates Raadighed over deres Eiendomme. Vi have f. Ex. de betydelige Indskrænkninger, som Byggeloven paalægger; lad os engang tage dem for. Vi have f. Ex. her i Kjøbenhavn en Bestemmelse, der siger, at ingen Bygning maa være 25 Alen høi. Jeg sætter nu, at man maaskee senere kommer til den Anstuelse, at det er et urigtigt Princip, man der har gjort gjældende, eller at der ikke længere er nogen Trang for eller Grund til denne Indskrænkning i Byggefriheden, at man ikke længere behøver at sætte en Grændse for Bygningshøiden, troer da Nogen, at man vilde komme til at bestemme, at Eierne skulde give et Vederlag for at faae Lov til at bygge høiere? Troer man virkelig, at Staten nogenstunde vilde sige: Da Du, ved at kunne bygge høiere, ved at kunne faae Leie af en Etage mere, vinder en Fordeel, maa Du sandelig give et Vederlag derfor? Lad os tage en anden Bestemmelse, som er begrundet i Sundhedshensyn. Det er saaledes bestemt, at visse Næringer ikke maae drives indenfor en vis Linie. Man maa saaledes i mange Kjøbstæder, ifølge Sundhedsvedtagten, intet Svinehold have indenfor en vis Linie; men nu sætter jeg, at man kommer til den Anstuelse, at Svinehold ingen Skade bewirker, at det tværtimod maaskee kan være et Gode, hvorfor denne Indskrænkning hæves, troer da virkelig Nogen, at man vilde sige til vedkommende Eier: Du kan faae Lov til at

have Svinehold, hvorved Du kan opnaae en Fordeel, og altsaa maa Du give en betydelig Sum i Erstatning derfor? Man kan tage enhver somhelst anden Indskrænkning, man vil, saasom med Hensyn til Udstiftning, Sammenlægning osv., men det vil vist aldrig falde Nogen ind, at man, fordi saadanne Indskrænkninger bortfalde, skulde kunne forlange et Vederlag af de Vedkommende derfor. At nu Forholdet virkelig er saaledes, at den offentlige Interesse, som paahød Indskrænkningen, er bortfalden, er jo Noget, som jeg antager maa være givet. Vi hørte jo rigtignok under denne Sags 1ste Behandling et æret Medlem (Fallefen), som jeg beklager ikke er tilstede, fremsatte den Hypothese, at man muligvis, trods det, at det Staten tilhørende Terrain foran Fæstningsværkerne blev bebygget, meget godt vilde kunne faae Brug for den Indskrænkning, der er lagt paa de private Grunde. Han meente nemlig, at man med Tiden vilde kunne opfinde Instrumenter, hvormed man over eller igjennem de Bygninger, der laae paa den Staten tilhørende Deel af Fæstningsværkerne, samt Ternbanebygningerne osv. skulde kunne demolere en Hænde, som var uforsigtig nok til at lægge sig paa de de Private tilhørende Grunde indenfor Demarcationslinien. Da jeg ikke er Artillerist som det ærede Medlem, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa, men jeg troer dog at turde sige, at det er usandsynligt, at man vil kunne opfinde saadanne Instrumenter, og i ethvert Fald antager jeg, at de private Grundeiere vilde finde sig i, at man formulerede det saaledes, at Indskrænkningerne for Tiden skulde bortfalde, men igjen indtræde, naar saadanne Instrumenter bleve opfundne; jeg troer, at Ingen vilde have Betænkelighed ved at gaae ind derpaa. Jeg maa imidlertid sige, at hvor morsom en saadan Hypothese end kan være, som blev fremsat af det ærede Medlem, saa troer jeg dog, at man, hvis Staten vilde stybe sig ind under en saadan, vilde finde, at det ikke var rigtigt passende. Der er iøvrigt fra det ærede Fleertals Side fremkommet en Anthyndning, som det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører ligesom synes i Betænkningen at gjøre til sin, den nemlig, at, naar ikke Voldene virkelig vare nedlagte, saa kunde man ikke sige,